

Selected Poems for PMF
by

Asja Bakić

Asja Bakić

Asja Bakić (1982) is a Bosnian/Croatian author and cultural critic. She has published a book of poetry *It Can Be a Cactus*, as *Long as It Pricks* (2009), two short story collections *Mars* (2015) and *Sweetlust* (2020). Her fourth book, *Come, I'll Sit on Your Face* (2020), is a collection of essays on pop culture she originally wrote for the feminist website *Muf* (2014 – 2018). Bakić was selected as one of *Literary Europe Live's* *New Voices from Europe 2017*. In 2019 *Mars* was published by *Feminist Press* in New York. *Publishers Weekly* included the collection on its annual best fiction list. German edition (*Verbrecher Verlag*, Berlin) came out in 2020.

Asja Bakić (*1982) je bosensko-chorvatská autorka a kulturní kritička. Vydala básnickou sbírku *Když to píchá*, je to kaktus (2009), dvě sbírky povídek *Mars* (2015) a *Sladkochtíč* (2020). Její čtvrtá kniha *Pojď, sednu ti na obličej* (2020) obsahuje eseje o popkultuře, které původně napsala pro feministickou stránku *Muf* (2014–2018). Bakić byla roku 2017 vybrána iniciativou *Literary Europe Live* pro básnickou sérii antologií *New Voices from Europe*. V roce 2019 byl *Mars* vydán newyorským nakladatelstvím *Feminist Press*, *Publishers Weekly* zařadilo tuto sbírku na seznam nejlepších beletrie roku. Německá verze (*Verbrecher Verlag*, Berlin) vyšla v roce 2020.

In Exile / U egzilu/ V Exilu

I've lost some pennies in the snow
Twenty years ago,
a couple of coins
and I'm recollecting them now

But the cashier gives me a blank look
I can't pay, I don't have enough -
my memories here
are worthless

U snijegu sam izgubila sitniš
prije dvadeset godina
par kovanica
i sad ih pronalazim u sjećanju

Ali kasirka me blijedo gleda
ne mogu platiti, nemam dovoljno -
moje sjećanje ovdje
ne vrijedi ništa

Ve sněhu jsem ztratila nějaké drobné
Před dvaceti lety
pár mincí
a teď je nacházím

Ale pokladní se na mě dívá nepřítomně
Nemohu zaplatit, nemám dostatek -
mé vzpomínky jsou
zde bezcenné

(Untitled) / (Untitled) / (Bez názvu)

what hands he has! what hands he has! they say
he becomes a poet everything passes through them
nothing remains what hands! what hands!
he becomes a banker all the money is gone
through his fingers nothing remains he returns to poetry
to hear again what hands he has! what hands he has!
my god how skilled he is with his hands!

kakve ruke ima! kakve ruke ima! govore
ode u pjesnike, sve prolazi kroz njih
ništa ne ostaje kakve ruke! kakve ruke!
ode u bankare ode sav novac svakom gleda
kroz prste ništa ne ostaje vrati se u poeziju
da opet čuje kakve ruke ima! kakve ruke ima!
moj bože kako taj zna s rukama!

ten má ale ruce! ten má ale ruce! říkají
stává se básníkem všechno jimi projde
nic nezůstává ty ruce! ty ruce!
stává se bankéřem všechny peníze mu proplovávají
skrze prsty nic nezůstává vrací se k poezii
aby zas poslouchal jaké to má ruce! ten má ale ruce!
můj bože jak ten to umí s rukama!

Blunt Knives / Tupí noževi/ Tupé nože

While you're cleaning mussels in the kitchen with a blunt knife
in the room next door your computer restores
to factory settings
hard disk, hard shells -
your life isn't too difficult

but if you were to exhibit it in a museum or a gallery
people would be confused standing in front of it
asking in amazement what is it
what are they looking for

from the distance they wouldn't see the bigger picture
up close they wouldn't see the important details

the human view is unreliable, dull -
it only scrapes the surface

Dok tupim nožem čistíš dagnje u kuhinji
u susjednoj se sobi tvoje računalo vraća
na tvorničke postavke
tvrdi disk, tvrde školjke -
tvoj život nije pretjerano težak

ali da ga izlože u muzeju ili galeriji
ljudi bi zbunjeno stajali ispred njega
i začuđeno pitali što je tu bitno
u što treba gledati

iz daljine ne bi vidjeli širu sliku
iz blizine ne bi vidjeli bitne detalje

ljudski je pogled nepouzdan, tup -
struže samo po površini

Zatimco v kuhyni tupým nožem čistíš mušle
tvůj počítač se ve vedlejší místnosti vrací
do továrního nastavení
pevný disk, pevné ulity -
život moc těžký nemáš

ale kdybys ho vystavil v muzeu nebo v galerii
lidé by před ním stáli zmatení
ohromeně by se ptali co že to
v něm hledají

zdálky by neviděli celý obraz
zblízka by neviděli důležité detaily

lidský pohled je nespolehlivý, tupý -
jen klouže po povrchu

A Naked Woman / Gola žena / Nahá žena

I'm looking for a woman, a naked woman
a woman has to be naked
- no, it is not that woman, it's not the same
photos of naked women will not help
this woman I'm looking for
seems pretty bare
and even when she's not naked she looks like she is
and even when she's not naked, nudity is the first thing
you think about when you see her

I don't know the best way to describe her -
she likes sharp objects and she is happy
experimenting with language
give her a pencil and watch how the pencil
disappears, how it shrinks

I'm looking for a woman who doesn't have to be naked
to bare it all and a woman who
doesn't have to bare it all to be naked
I'm looking for a woman, a naked woman
I'm looking for a naked woman to talk to

Tražim ženu, голу ženu
žena mora biti gola
- ne, to nije ta žena, nije svejedno
fotografije golih žena neće pomoći
ova žena koju tražim
izgleda poprilično gola
i kad nije naga izgleda vrlo razgolićeno
i kad nije gola, golotinja je prva stvar
na koju pomislite kad je vidite

Ne znam kako bih vam je najbolje opisala -
voli oštre predmete i rado
eksperimentira jezikom
dajte joj olovku i gledajte kako olovka
nestaje, kako se smanjuje

Tražim ženu koja ne mora biti gola
da bi pokazala sve i ženu koja
ne mora pokazati sve da bi bila gola
tražim ženu, голу ženu
hledám голу ženu za razgovor

Hledám ženu, nahou ženu
žena musí být nahá
- ne, není to ta žena, není to totéž
fotky nahých žen nepomůžou
ta žena co ji hledám
vypadá dost obnažené
a i když nahá není, tak vypadá, že je
a i když nahá není, nahota je to první,
nač myslíte při pohledu na ni

Nevím, jak ji nejlépe popsat -
má ráda ostré předměty a ráda
experimentuje s jazykem
dejte ji tužku a sledujte, jak ta tužka
mizí, jak se zmenšuje

Hledám ženu, která nemusí být nahá,
aby ukázala všechno, a ženu, která
nemusí ukázat všechno, aby byla nahá
hledám ženu, nahou ženu
hledám nahou ženu na kus řeči

Better Times Are Coming / Dolaze bolja vremena / Pričázeej lepši časy

The Radio says: it will be difficult again
I'm in the tram and I'm not sure
is it referring to the lack of money, or
the fact that I have to stand
all seats are taken, except one
which everybody avoids because it faces backwards

I sit down, confidence overtakes me
as large as a leaf of branched philodendron
it expands, it pushes people away and makes space
I do not mind sitting backwards
and looking in the opposite direction

radio continues: hard times are coming
but now I know, now I'm ready -
sitting, when seated bad news is easier received
but as I'm sitting backwards
I think backwards, I hear backwards:
good times are coming

anew: it will be difficult again
but I always have it difficult and I don't know
why anymore

I hear rustling of leaves, palm trees maybe
I turn around, some passenger
has a verdure confidence -
motionless, but splendid
same as me

Radio kaže: opet će nam biti teško
u tramvaju sam i nisam sigurna
misli li na manjak novca, ili
što moram stajati
sva su mjesta zauzeta, osim jednog
naopako kojeg svi izbjegavaju

sjednem, obuzme me samopouzdanje
kao veliki list razgranatog filandendrona
širi se, odguruje ljude i pravi mjesta
meni ne smeta sjediti naopako
i gledati u suprotnom smjeru

radio nastavlja: dolaze teška vremena
ali sad već znam, sad sam spremna -
sjedim, sjedeći se loše vijesti lakše primaaju
ali dok sjedim naopako
mislim naopako, čujem naopako:
dolaze bolja vremena

a onda ponovno: opet će nam biti teško
ali meni je uvijek teško i ne znam više
pogoditi zašto

čujem šuškanje lišća, palme možda
okrećem se, netko od putnika
ima biljno samopouzdanje -
nepokretno, ali sjajno
isto kao ja

Rádio hlásí: bude to zase obtížné
jsem v tramvaji a nejsem si jista
jestli se mluví o nedostatku peněz, nebo
o tom, že musím stát
všechna sedadla jsou obsazena až na jedno
kterému se všichni vyhýbají, protože hledí vzad

posadím se, ovládne mě sebejistota
velká jako list rozvětveného filodendronu
zvětšuje se, odstrkuje lidi pryč a dělá si místo
nevádí mi sedět pozpátku
a dlvat se opačným směrem

rádio pokračuje: přicházeej těžké časy
ale teď vim, teď jsem připravená -
sedím, vsedeš se špatné zprávy přijímají snáz
ale protože sedím pozpátku
přemýšlím pozpátku, slyším pozpátku:
přicházeej časy dobré

nanovo: bude to opět těžké
ale já to mám těžké vždycky a už ani
nevím proč

uslyším šustění listů, možná palmovníků
otočím se, nějaký pasažér
má bujinou sebejistotu -
nehýbnou, ale nádhernou
stejně jako já

Poetry / Poezija / Poezie

What can you tell us about poetry?

I've been there only once. They have good hotels.

Three or four stars every one of them.

But the language I just

couldn't understand, and I had a hard time getting by.

The truth is, when one drinks a little one starts to speak

with one's hands and feet. I even waved my head.

I kept saying yes, yes! I don't know why I

agreed with everything they said in Poetry.

I think it's because of the hotels:

the hotels there are really good.

Što nam možete reći o poeziji?

Bila sam tamo samo jednom. Imaju dobre hotele.

Sve po tri-četiri zvjezdice.

Ali jezik nikako nisam

razumjela i teško sam se snalazila.

Istina, kad čovjek malo popije počne da se služi

i rukama i nogama. Čak sam i glavom mahala.

Stalho sam govorila da, da! Ne znam zašto sam se

slagala sa svim što u Poeziji govore.

Mislim da je do hotela:

hoteli su im stvarno dobri.

Co nám můžete říci o poezii?

Byla jsem tam jen jednou. Mají tam dobré hotely.

Všechny tři- nebo čtyřhvězdičkové.

Ale tomu jazyku jsem prostě

nerozuměla, a přežívala tam jen stěží.

Popravdě, když se člověk trochu napije, začne mluvit

rukama a nohama. Kývala jsem dokonce i hlavou.

Neustále jsem opakovala ano, ano! Nevím, proč jsem

souhlasila se vším, co v Poezii řekli.

Myslím, že to bude těmi hotely:

ty jsou tam vážně dobré.

How the Revolution Failed / Kako je propala revolucija / Jak selhala revoluce

Mum's friend Tidža dreamt about me once.

She told me:

Asja, you were carrying a flag
and people were following you.
I didn't ask her,
but I'm sure
I led the people
a long way around.

Teta Tidža me je jednom sanjala.

Rekla mi je:

Asja, nosila si zastavu
i ljudi su išli za tobom.
Nisam je pitala,
ali sam sigurna
da sam ljude vodila
zaobilaznim putem.

Tetě Tidže se o mně jednou zdálo.

Řekla mi:

Asjo, neslas vlajku
a lidi tě následovali.
Neptala jsem se ji,
ale jsem si jistá,
že jsem lidi vedla
dlouhou oklikou.

For Good Poetry / Hasta victoria siempre / Za dobrou poeziju / Hasta victoria siempre / Za dobrou poezii / Hasta victoria siempre

Vicki Feaver often goes fishing
to write poetry in a boat,
and although Vicki is short for Victoria,
and English language is rich and grand
she returns home with an empty hand.
her worms drown and float,
but fish of good poetry don't bolt.
a face framed with sharp hair
called Vicki Feaver says:
in a good poem a poet disappears.
that's what this struggle with language is all about.
so let it be,

I tell her in my small, the smallest of languages,
from this fishing trip, dear Vicki,
you shall not return.

vicki feaver često ide na pecanje
da u čamcu piše poeziju,
i iako je vicki skraćeno od victoria,
a engleski jezik bogat i velik
bez ulova se vraća kući.
njezini crvi se utapaju i plutaju,
ali ih ribe dobre poezije ne gutaju.
oštrom kosom uokvireno lice
zvano vicki feaver kaže:
in a good poem a poet disappears.
that's what this struggle with language is all
about.

pa neka ti bude,
kažem joj na svom malom, najmanjem jeziku,
sa ovog se pecanja, draga vicki,
vratiti nećeš.

vicki feaver chodí často na ryby,
na loďce píše básně,
a ačkoliv vicki je zkráceně viktorie,
a anglický jazyk je bohatý a velkolepý,
domů se vrací s prázdnou.
červy se jí utopí a vyplavou,
ale ryby dobré poezie, ty nepláchnou.
obličej rámovaný ostrými vlasy
jmenem vicki feaver říká:
v dobré básni básník mizí.
o to v celém tom zápolení s jazykem jde.
tak ať,
říkám ve svém malém, nejmenším z jazyků,
z tohoto rybářského výletu se, drahá vicki,
nevrátíš.

(Untitled) / (Untitled) / (Bez názvu)

people love plot twists
full of blood and sex.
action films I mean
full of tits and asses.
they like when someone
hits someone and so,
fucks them and such.
(I don't want to be vulgar now)
people love it,
but you'd never guess that,
because when you ring at their door
you hear a bell
that sounds just like
birds chirping

ljudi vole obrte
pune krvi i seksa.
mislim, akcione filmove
pune sisa i guzova.
vole kad neko
nekog udari i tako,
jebe i slično.
(ne bih da sada budem vulgama)
ljudi to vole,
a nikada to ne biste rekli,
jer kad im pozvonite na vrata
začujete zvono
koje zvuči kao
cvrkut ptice.

lidi miluji zvraty
plné krve a sexu.
mluvím o akčních filmech
plných cecků a zadků.
líbí se jim, když někdo
někoho praští a tak,
někoho ošuká a podobně.
(teď nechci být vulgární)
lidi to žerou,
ale to byste do nich nikdy neřekli,
protože když jim zazvoníte u dveří,
uslyšíte zvonek,
který zní stejně jako
ptačí cvrkot

Social-realism / Soc-realizam / Sorela

I'm grating raw cabbage and washing it in the bathtub all day long
Setting the table for a family dinner -
We'll talk about socialism
Grandpa is there and I say:
I was the happiest during socialism
I check to see if there's enough cabbage for all
I placed a plate for my grandma and my aunt
But only grandpa and I comment the
Newspaper article attached to the laundry rope
The Milky-white ant rapidly passes across the table
I barely see it -
It's still too small to be red
How is the cabbage, I ask
No one responds -
The dead talk only about important things

Čítav dan rendam sirov kupus i perem ga u kadi
Postavljam sto za porodični ručak –
Pričat ćemo o socijalizmu
Dida je tu i kažem:
Najretnija sam bila u socijalizmu
Gledam ima li kupusa za sve
Stavila sam tanjiri i za baku i tetku
Ali samo dida i ja komentarišemo
Novinski članak zakačen za štrik za sušenje veša
Mliječnobijeli mrav žurno prelazi sto
Jedva ga uočavam –
Još je mali da bi bio crven
Kakav je kupus, pitam
Niko ne odgovara –
Mrtvi pričaju samo o važnim stvarima

Celý den strouhám syrové zeli a omývám ho ve vaně
Prostírám stůl k rodinné večeři –
Budeme se bavit o socialismu
Je tam děda a já říkám:
Za socialismu jsem byla nejšťastnější
Mrknu se, jestli mám dost zeli pro všechny
Položím talíře pro babi a tetu
Ale o novinovém článku co víš
Na šňůře na prádlo mluvím jen já s dědou
Mléčněbílý mravenec rychle přeběhne přes stůl
Skoro ho nevidím –
Je ještě moc malý na to, aby zčervenal
Jaké to zeli je, ptám se
Nikdo neodpovídá
Mrtví mluví jen o důležitých věcech

The Hanging of Grandma Minka / Vješanje baka Minke / Oběšení babičky Minky

To grandma Minka

Let's get one thing straight:
grandma Minka never
hanged herself.
After a game of cards
she would go to get her
checkered belt and hang herself
in the bathroom
grandpa Avdo would get up slowly
from the table and calmly call
grandma Minka to come back
and without waiting for her to return
he would sit back again
take the deck of cards in his hands
knowing that grandma Minka
prefers cards
to hanging

Baki Minki

Da odmah razjasnimo:
Baka Minka se nikada
Nije objesila.
Odlazila bi poslije
Partije karata po svoj
Karirani kaiš da se objesi o
Vodokotlič
U WC-u
Dida Avdo bi ustajao polagano
I smireno pozivao
Baku Minku da izađe
I ne čekajući
Vraćao se za sto
I uzimao špil
Znajući da je baki Minki
Draže kartanje
Nego vješanje

Babičce Mince

Jedno si ujasněme:
babička Minka se nikdy
neoběsila.
Po partičce karet
by si došla pro svůj
kostkovaný pásek a oběsila by se
v koupelně
děda Avdo by pomalu vstal
od stolu a klidně zavolal na
babičku Minku, ať se vrátí
a aniž by čekal na její návrat,
zase by se posadil,
uchopil balíček karet,
a věděl by, že babička Minka
má před oběšením
radši karty

(Untitled) / (Untitled) / (Bez názvu)

Others put out cigarettes on their bodies
when they want to punish themselves.
I go outside, among people,
to converse a little.

Drugi po sebi gase čikove
kada žele da se kazne.
Ja izadem napolje, među ljude,
da malo porazgovaramo.

Ostatní si tipají cigarety o tělo,
když se chtějí potrestat.
Já jdu ven, mezi lidi,
za trochou konverzace.

Black Soil Remembers, But People Do Too / Crna zemljica pamti, ali ljudi također **/ Černá půda si pamatuje, ale lidé též**

soon the last farmer in my family will die
fields of corn and leaves of green lettuce will
wave at him while he disappears
potatoes will hide themselves
deeper in the ground out of sadness
beans will weigh down in their beds,
next to equally sad onions and
delicious, but in human death helpless watermelons
fruits will mourn, but people won't
he was a shitty person, that's why
his vegetables thrived

još malo pa će umrijeti posljednji
zemljoradnik u mojoj porodici
polja kukuruza i liske zelene salate
mahat će mu dok bude nestajao
krompir će se od tuge sakriti dublje u zemlju
grah će se povijati u svojim lijehamama,
tik do jednako žalosnog luka i
ukusnih, ali u ljudskoj smrti nemoćnih lubenica
plodovi će tugovati, ali ljudi neće -
bio je govno, zato mu je povrće tako uspijevalo

brzy země poslední rolník v naší rodině
pole kukurice a listy zeleného salátu na něj
budou mávat, až bude mizet
brambory se schovají
smutkem hlouběji do země
fazole vzkličí v záhonech
vedle stejně smutných cibulí a
lahodných, ale v lidské smrti bezmocných, melounů
ovoce bude truchlit, ale lidé ne
byl to sráč, to proto
se jeho zelenině dařilo

(Untitled) / (Untitled) / (Bez názvu)

my nails paint themselves:
some in red
some in green
and one of them refuses to
ideologically declare itself.
it's in denial
because no matter how one looks at it
it's on my left hand

moji nokti se boje:
někí u červeně
někí u zeleně
a jeden odbíjí da se
ideološki izjasni.
zavarava se
jer kako god se uzme
na lijevoj je ruci

mé nehty se lakují samy:
některé červeně
některé zeleně
a jeden z nich se odmítá
ideologicky definovat.
nechce si to přiznat
protože ať tak či onak
mám ho na levé ruce

An Ad / Oglas / Reklama

every man is a
body girdled
with wall
I offer my Chinese
for a Berlin Wall
because
in a case of extreme
loneliness it's
easier to knock it down

svaki čovjek je
tijelo opasano
zidom
nudim svoj kineski
za nečiji berlinski
jer je njega
u slučaju velike
usamljenosti
lakše srušiti

každý je
tělem ohraničeným
zdi
nabízím svou čínskou
za berlínskou
protože
v případě krajní
osamělosti se
snáz boří

Raz Dwa Try / Raz dwa try / Raz dwa try

everything is created in pairs:
shoes, boobs, kidneys.
everything splits in two:
beautiful-ugly, rich-poor.
only my cool motorbike has
three wheels
so I don't fall and become one
with the earth.

sve se stvara u paru:
cipele, sise, bubrezi.
sve se razdvaja parom:
lijepo-ružno, bogato-siromašno.
samo moj cool motocykl ima
tri točka
kako ne bih pala i postala jedno
sa zemljom.

všechno se tvoří v párech:
boty, prsa, ledviny.
všechno se dělí na dvě:
krásný-ošklivý, bohatý-chudý.
jen má cool motorka má
tři kola
to abych nespadla a nesplynula v jedno
se zemí

The Devil in Pajamas / Ďavo u pidžami / Ďábel v pyžamu

As long as the devil is inside of me
I'm staying in my pajamas
we're cozy, him and I
we aren't tight
people do certainly fright
I'm rolling in my bed from side to side
we're cozy, him and I

Hell is other people - I read
hell is other people - I repeat in my head
but the devil is protesting, waving a finger:
hell - it's me instead

Dok Ďavo ne izađe iz mene vani
ostajem u pidžami
udobno je i njemu i meni
nije nam těesno
među lůde svakako ne řelím
vřtím se u křvetu lijevo-desno
udobno je i njemu i meni

Pakao su drugi – řítam
pakao su drugi – ponavřjam u glavi
ali Ďavo negoduje, maře prstom:
pakao – mi smo sami

Dokud mám v sobě řábbla
zřstanu v pyřzamu
je nám tu řtulho, řemu a mně
není tu řesno
lůde se samozřejmě řesí
v posteli se převaluju z boku na bok
je nám tu řtulho, řemu a mně

Peklo jsou ti druží – řetla jsem
peklo jsou ti druží – opakuju si v hlavě
ale řábel protestuje, mává prstem:
peklo – jsme my sami

The Thief Girl / Lopovica / Zlodějka

Anji Plazonji

I stole again! Everyone says: don't steal,
but what am I to do, when they say: don't steal,
my hand immediately goes for a gold.
As soon as they say: don't steal, my hand's a
fork and it stabs, steadily stabs
other people's wealth, it twists money as a spaghetti
opens the safes as pães and collects loose change
on the floor. And while I'm jumping with joy,
I hassle, I curse and I spit
and other robbers die of guilt –
because no one's hands are more innocent than mine!

Opet sam ukrala! Svi kažu: ne kradi,
ali što da se radi, kad kažu: ne kradi,
moja ruka odmah ide prema zlatu.
Čim kažu: ne kradi, moja je ruka
vilica i nabada, neprestano nabada
tude bogatstvo, uvrće novce kao špagete,
otvara sefove kao paštete i skuplja sitniš
na podu. I dok ja radosno skačem, orobljene
pljujem, brojim novce i veselo psujem
ostali razbojnici umiru od muke –
jer od mene nitko nema nevinije ruke!

Zase jsem kradla! Všichni říkají: nekrad,
ale co mám dělat, jen co řeknou: nekrad
už mi ruka jde po zlatě.
Jen co řeknou: nekrad, je má ruka
vidličkou a bodá, nepřetržitě bodá
do bohatství ostatních, kroutí peníze jak špagety
otevírám sefky jak paštky a sbírá drobné
z podlahy. A jak tak skáču radostí,
počítám peníze, nadávám a plivu
ostatní lupiči umírají vinou –
protože ničí ruce nejsou tak nevinné jak ty mé!

The Afternoon Self-deprecation / Popodnevna samoironija / Odpolední sebeironie

The flies fly
their emblematic flight
around the chandelier
because nobody
took a shit in the middle of the room
I'm waiting for them to land
on me

Muže lete
Svoj simbolički let
Oko lusteru
Kako se niko
Nije posrao na sredini sobe
Očekujem da slete
Na mene

Mouchy létají
ve svém obrazném letu
kolem lustru
protože se nikdo
nevysral uprostřed místnosti
čekám až přistanou
na mně

Voyeurs / Voajeri / Voyeři

The clothes are looking at my sleeping body
through the sliding closet doors
panties and bras have
the very same dirty thoughts
I have when I'm watching them

kroz odškrnut ormar
odjeća gleda moje usnulo tijelo
gaćice i grudnjaci imaju
iste one prijava misli
koje imam i ja kada gledam njih

Šaty pozorují mé spící tělo
skrz posuvné dveře skříně
kalhotky a podprsenky mají
tytéž nečisté myšlenky
jako já, když pozoruju je

Masturbation / Masturbacija / Masturbace

The Little Prince landed on my bed
and now he's rolling his eyes in disbelief:
how come he can't touch the rose,
but I'm constantly touching mine,
and there are no thorns to stop me!

Mali je princ sletio na moj krevet
I nezadovoljno koluta očima:
Kako to da on ne može dirati ružu,
A ja stalno dotičem svoju
I nikakvih bodlji nema da me u tome spriječe!

Malý princ přistál na mé posteli
a v nevěře obrací oči v sloup:
jak to, že on se růže dotknout nemůže,
ale já se neustále dotýkám té své,
a žádné trny mi v tom nebrání!

My Husband / Moj muž / Můj muž

During the day -

firm, resistant to all
nothing in him changes
only the silent hair growth

I always find him in the same position -

at the desk with a variety of books in his hands
in front of the computer

he's reading something – that much I know
motionless

during the day – he's a cold and unswerving granite

At night -

he becomes someone else, everything gets on his nerves,

even the silence leaves him without peace, everything bothers him

he minds the electricity in the power plug

he minds the old, dirty rug

he minds the quiet creaking of the parquet

he minds the unstable market

(Milky Way gags him

like a white silky scarf)

he hears the spider weaving its web

he hears the rings of Saturn tightening

he hears the quiet buzzing of flies

During the day - without ears and eyes

at night - my husband hears and sees everything

Danu –

nepokolebliv, otporan na sve

ništa u njemu nije podložno promjeni

samo nečujni rast kose

uvijek ga zatičem u istoj pozi –

za radnim stolom s različitim knjigama u ruci

ispred kompjutera

nešto čita – toliko znam

nepokretan

danju – on je hladan i postojan granit

Noću –

postaje netko drugi, sve ga nervira,

čak mu ni tišina ne da mira, sve mu smeta

smeta mu probijanje struje kroz šteker

smeta mu stari, pokvareni vejer

smeta mu tih škripanja parketa

smeta mu daleko sudaranje planeta

(mliječni ga put davi

kao bijeli svileni šal)

čuje kako pauk plete svoju mrežu

čuje kako saturnovi prsteni stežu

čuje i najtiše zujanje muha

Danu – kao bez vida i sluha

noću – moj muž vidi i čuje sve

Během dne –

pevný, odolný vůči všemu

nic se v něm nemění

jen tichý růst vlasů

vždy ho najdu v téže pozici –

u stolu s různými knihami v rukou

u počítače

něco čte – to vím

nehybně

během dne – je z něj chladná a neúhybná žula

V noci –

stává se někým jiným, všechno mu leze na nervy,

i ticho ho zneklidňuje, všechno ho otravuje

vadí mu elektřina v zásuvce

vadí mu ty staré špinavé koberce

vadí mu tiché škřípání parket

vadí mu vzdálené nárazy planet

(Mléčná dráha ho dusí

jak bílá hedvábná šála)

slýší pavouka tkát pavučinu

slýší, jak se utahují prstence Saturnu

slýší tichý bzukot much

Během dne – bez uší a očí

v noci – můj muž slýší a vidí vše

Abstract

Selected Poems for PMF by Asja Bakić
Prague Microfestival, 2022
Spolek pro Prahu literární, IČO 22713972

English translation by Asja Bakić
Czech translation by Jaromír Moravec
Typesetting by Narmin Ismiyeva
ISBN 978-80-11-02494-9
All rights reserved

VERSOPOLIS
where
poetry
lives

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union